

Almannastovan

Søkt verður eftir

Stuðulsfólki

til eitt 7 ára gamalt barn, búsitandi í Eysturoy.

Arbeiðstiðin verður 15 tímar um vikuna eftir skúlatíð, og er játtanin fyrbils til 30.06.96.

Nærri upplýsingar fáast við at venda sær til Almannastovuna, Eysturoyar deild.

Løn- og sáttmálaviðurskipti sambært avtalu millum Føroya Landsstýri og Føroya Pedagogfelag.

Umsóknir skulu vera okkum í hendi í seinasta lagi 02.02.96 og sendast til:

Almannastovuna
Eysturoyar deild
620 Runavík

Starvsfólk

Søkt verður eftir einum starvsfólki til skrivstovuna hjá Vaktar- og Bjargingartænastuni.

Arbeiðið umfatar í høvuðsheitum innskrivning á teldu og síðan annað fyrfallandi vanligt skrivstovuarbeiði.

Umsóknir skulu hava hollan kunneleika til EDV.

Arbeiðstreytir og løn sambært sáttmála millum Føroya Landsstýri og Starvsmannafelagið.

Umsóknir við avritum av próvskjølum og frágreiðingum um arbeiðsroyndir skulu sendast Vaktar- og Bjargingartænastuni innan 01. februar 1996.

Vaktar- og Bjargingartænastan
Postrúm 347
110 Tórshavn

STATENS PRÆMIEOBLIGATIONSÅN 1969/99

Brúne obligationer med serienumre 1-1000 og løbenumre 4001-5000 incl. 53. trækning januar 1996.

Følgjende større præmier er udtrukket									
Serie	løn nr.	Serie	løn nr.	Serie	løn nr.	Serie	løn nr.	Serie	løn nr.
400.000 kr.	508 4289	370 4966	91 4160	428 4905	753 4697				
995 4289	511 4609	450 4335	100 4936	437 4384	778 4724				
558 4779	507 4016	112 4936	460 4211	785 4905					
200.000 kr.	740 4929	649 4750	145 4293	466 4067	788 4442				
375 4960	744 4887	677 4994	153 4204	478 4596	788 4657				
	749 4458	742 4324	164 4957	502 4205	803 4236				
100.000 kr.			203 4845	511 4914	848 4181				
563 4547			224 4235	521 4822	872 4635				
627 4235			229 4788	556 4687	881 4456				
			233 4107	577 4491	913 4108				
50.000 kr.			244 4658	629 4158	913 4538				
239 4604			245 4049	658 4299	918 4946				
21 4900			245 4910	665 4866	927 4652				
70 4256			254 4358	665 4771	944 4115				
725 4243			336 4040	682 4590	944 4649				
			371 4604	688 4049	960 4083				
25.000 kr.			398 4329	690 4686	961 4645				
192 4264			413 4129	734 4729	979 4788				
204 4059			426 4495	745 4876	989 4138				

Den officielle trækningstid med samtlige 6800 præmier, samt numrene på endnu ikke hævdede præmier fra de seneste 5 trækninger, kan købes for 350 kr. i bladsalgene i Danmarks Nationalbank og udelukkende posthuse fra d. 24. januar d.s. Trækningstider kan leveres på databærende medier ved henvendelse til DATA-SATIS Informatic A/S (telefon 42 52 2100).

Hypotekbanken

Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning

Landgreven 4, 1301 København K. Telefon 33 92 80 00.

Lesarabrev

Skulu gravstöð í Føroyum hereftir tinglýsast?

Mamma mín, Poula Sofia Poulsen, Tvøroyri, doyði 3. des. í fjør og bleiv jarðað á Leiti 7. des.

Sum alt hennara liv bleiv jarðarferðin ein óvanlig viðfaring – so óvanlig, at eg haldi at almenningur in skal fáa eina frágreiðing, soleiðis at aðrir ibúgvir her ikki koma í somu óhugnaligu støðu, sum vit, tá jarðast skuldi.

Pápi mín doyði í 1969 og var fyrsti maður, sum bleiv grivin í kirkjugarðinum á Leiti, sum samstundis bleiv innvigdur. Garðurin var lutur av ogn okkara. Samstundis var avtala (semja) gjørd um at bæði mini systkin eins og móðir skuldu eiga pláss undir liðuni á honum. Nú hendi so tað í 1980, at systir mín doyði av vanlukku, og soleiðis tann fyrsta, ið bleiv jarðað eftir gjørdum avtalu – altsó jarðað við liðuna av pápanum. Samstundis var

orðað við táverandi kirkjugarðsnevnd á Leiti um plássi niðan fyri ætlað móður og bróður, alt við vælvild og í semju við meg og frá mær.

Her skil sigast, at eg búgvi í Keypmanahavn og havi tí ikki fylgt við framferð teirra ráðandi í kirkjugarðinum á Leiti.

Tá nú mamma doyði tóku vit tað sum givið, at hon fekk grøv sína grívað sambært avtalu við síðuna, ella so nær sum gjørligt at manni sínum – sum var einasta og seinasta ynski hennara.

Men vit fingi annað at vita. Dagin fyri jarðarferðina fáa vit umvegis at vita, at grøv in grivin – men á heilt øðrum stað, enn maður og dóttur liggja – men vit kunnu ringja til býráðsformannin í Sumba, Jacob Vestergaard politistur, fyri um gjørligt at fáa aðra loysn – tí við vælvild var pláss

bæði við síðuna av systur og niðan fyri grøvina hjá pápa – sum bleiv grivin fyri 26 árum síðani.

Prestur og biskuppur vóru tilreiðar at dispensera fyri at hjálpa okkum til at sømiliggja og fullgiggja síðsta ynski móðurs. Men hesin moralverjin, Jacob Vestergaard, var ikki til at tosa við. Hann hevði avgjørt at tveita hana langt frá sinum, og taka tí ikki við hasum gravarplássi, verður hon ikki grivin á Leiti, vóru orð hansara. Hesin kirkjugarðsstjóri var sera óhugnaligur at tosa við, hansara framferð og máti at orðafora seg var sum frá einum treiskum smádreingi, sum hvørki prestur ella biskupur kundir benda á nakra vituga leið. Óll menniskjansligheit bleiv trokað til síðis av hansara maktgirnd. Hann vildi bert sýna sína diktatorisku megi yvir ómegnaðum fólki.

Mamma bleiv grivin á Leiti og hvíllir vónandi í friði har. Men skal hvør nýggjur borgarstjóri diktera sína egnu ætlan fyri kirkjugarðar í Føroyum, so kann ruðuleiki væntast frammyvir.

Sorgin í sær sjálvum er nóg tung at bera, men óhugnaliga og ófatiliga framferðin hjá bygðaráðsformanninum í Sumbiar kommunu var ein stór skomm. Tí vil eg spyrja: er tað veruliga neyðugt frammyvir at tinglýsa sær sitt síðsta hvíldarpláss, so ein ikki verður tveittur hvar sum helst av sliikum.

Sumbiar- og akrafólk mugu hugsa seg um, hvønn tey velja til at umboða seg, um tey ikki skulu enda í sliikum óhugna.

Nanna Jespersen,
Keypmanahavn

Hin góði hirðin í bispagarðinum

Eg veit ein góðan seyðamann, og fylgi sini elskar hann; tey teljast í mong túsundtal, tó røktar hann øll líka væl.

Soleiðis tekur Mikkjal á Ryggi til um hin góða Hirðin og neyvann finst edlari fyrmynd fyri Hirðans umboð her á fíld. Men tianverri er alt ov ofta ringt at fáa eyga á tann góða Hirðin í okkara kristnu kirkju.

Tá Petur Martin Rasmussen gjørdist dómróðurur í

Havn tók eitt satt og ikki sørt ósømligt orðastrið seg upp í fjølmíðlunum millum bisp og dómróður. Stríðið snúði seg um – at siggja til í hvussu er – hvar dómróðurur skuldi búgva. Sjálvur hevði hann onki stórvægis ynski um at flyta inn í tann fjarskotna prestagarðin í Essalág. Hetta kundi bispur ikki góðtaka og fekk trumfald sitt íggjøgnum.

Í fjør fingi vit so ein nýggjan dómróður, Bjarne Bæk. Bæði av honum og P. M. Rasmussen havi eg góð-

ar royndir av í teirra yrki sum prestar. Hetta snýr seg ikki um, hvør er best skikkaður til dómróðurstæmbætið. Men eg undrist stórliga á bispins leiklut í málinum. Í Sosialinum 16.01.96 ger Hans Jacob Joensen greitt, at ikki er neyðugt at júst dómróðurin býr í Essalág. Tað kann eins væl vera ein annar prestur í prestagarðinum.

Hesin Føroya bispur røkt øll líka væl í hesum máli? Er tað rætt at geva góða, gamla vini sínum tey

framhíljárettindi ikki at skula flyta inn í Esslág. Tann fyrrverandi dómróðurin var noyddur, ja, tvingisinnlagdur til at broyta bústað.

Eg roki við, at roynir bispur eitt bil at gloyma alt um bispakápu og Rotary (eg havi frætt, at hann er limur í hesm felag teirra fáu útvaldu), so fer tann góði Hirðin aftur at gerast sjónligur í bispagarðinum.

Vinarliga,

Joan Christiansen

Avsannan

Eg skal við hesum boða frá, at eg ikki havi havt ætlanir um at lagt táverandi nevndarlímimar í P/f Tvøroyrar Flakavirki, Dánjal av Rana, Áslu Jespersen, Thorbjørn Lisberg, Gunnar Vestergaard, Poul Michelsen og Kristian Michelsen undir at hava falsað gerðabók

felagsins í samband við nevndarfundin, sum hildin varð 14. mars 1990.

Hesa gerðabók havi eg skrivað undir, og tað er tí ikki rætt, tá eg í blaðnum »14. September« frá 16.05.1990 verði endurgivin fyri at hava sagt, at partar av tí, sum stóð í gerðabókini er skrivað aftan á at eg hevði skrivað undir.

Eisini skal eg vátta, at eg havi skrivað undir rættleiðing dagfest 28.03.1990, sum send varð Sosialinum og tí er tað ikki rætt, at henda undirskrift mín er falsað og ætlan mín hevur ikki verið at lagt Thorbjørn Lisberg

undir nakað óregluligt í samband við nevndu rættleiðing.

Tvøroyri, tann 15.01.1996

Ólavur Simonsen

Hinvegin

Í Dimmalætting 11. jan. skrivar ein av blaðmonnum eina grein, ið hann nevni »hinvegin«. Har verður – sum ikki einaferð – lagt eftir norðmonnum.

Hann skrivar, Føroyskir fiskimenn hava tey mongu seinnu árin verið forfylgdur av norðmonnum í ólukku mátt. Eg veit ikki hvat maðurin meinar

við, kallar hann tað at verða forfylgdur, um skip verða tikin, tá tey fiska óløgliga.

Hann man vita lítið um sjóliðið á síga. Hann skuldi vita, hvussu tað var at vera við føroyskum fiskiskipi í Grønlandi áðrenn kríggj. Tað kundi kallast forfylging og tað í ólukku mátt. Men tað var ikki av norðmonnum, men av okk-

ara egnu – so at síga – av dønnum! Tað slapt neyvann inn at kroka í óveðri. Eg kundi sagt mangi ljóta søguna frá teiri tidi, men lat fara hesu ferð.

So sigur hann eisini: »Bróðurhond skal eingin vænta sær at fáa eyktan úr Noregi.« Man hann vænta sær betur bróðurhond, um hann fer longur suðureftir, t.d. í ein landsynning,

til samríksmenn sínar? Eru vit so væl royndir har?

Tað er nú ikki fyrstu ferð, at blaðmenn hjá Dimmalætting royna at spilla norðmenn út. Tað er líkt til, at teir tola ikki, at vit føroyingar skulu verða væl í øgn við norðmenn.

Eldri fiskimaður